

הגדה של פסח

HAGADA DE PESSAH'

וקראתם דרור בארץ לכל יושביה

שמות 25,10

LYCEE PRIVE POLYVALENT - ORT VILLIERS LE BEL - 5757

**Cette Hagada a été conçue
à l'aide du logiciel Dagesh,
par les élèves de 2ème bep acc & cas.**

A partir de plusieurs ouvrages :

**La Hagada Koren - Jérusalem
La Hagada de l'union des Kiboutsim
La Hagada du journal Maariv 5749**

בדיקת חמץ

Le soir du 14 nissan ou le 13 si c'est un Chabat, on vérifie la présence de tout H'amets à l'aide d'une bougie. Avant la recherche on dit :

אור לארבעה-עשר, ואם חל בשבת, לשלושה-עשר, בודקים את החמץ באור הנר.
לפני הבדיקה אומרים:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר זֶמֶן.

ביעור חמץ

אחרי הבדיקה אומרים: Après la recherche on dit :

כָּל זֶמֶן וְשָׂאֵר שֵׁשׁ בְּרֵשׁוֹתַי,
שֶׁלֹּא רֵאִיתִים וְשֶׁלֹּא בִיעַרְתִּים,
יבטלו ויהיו הפקר כעפר הארץ.

יהי רצון מלפניך
 יהוה אלהי ואלהי אבותי
 ששם שאני מבער (ת) זומן מביתי ובמרותי
 כן אזה לבער את יצר הרע מלבי,
 וכך תבער את כל הרשעה מן הארץ.

סדר הקערה

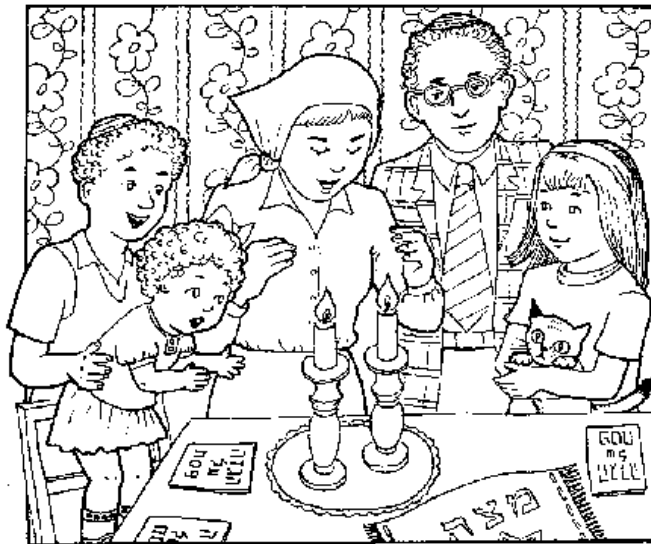

מביאים לפני ראש המסובים קערה ועמה שלוש מצות שמורות ועליה זרוע, ביצה, מרור,
 חרוסת וכרפס כסדר הזה.

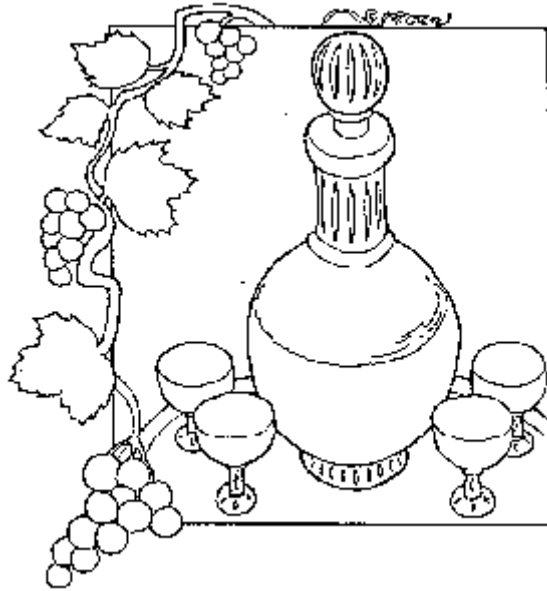
On apporte au chef de famille un plat avec trois Matsote Chmourote, ainsi qu'un os, un

oeuf dur, des herbes amères, du h'arrosset et du céleri selon l'ordre ci-dessus.

הדלקת נר יום טוב (ושבת)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
אשר קדשנו במצותיו וצונו
להדליק נר של יום טוב (ושבת)
קדש * ורזון * כרפס * יוזן * מגיד * רחצה
מוציא מצה * מרור * כורך * שולחן עורך
צפון * ברך * הלל * נרצה

קידוש החג

הַגָּזְלִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִּים מִצֻּוֹת עֲשֵׂה:
שְׂמור אֶת חֹזֶה הָאֲבִיב
אֶכּוֹר אֶת יוֹם יְצִאתְךָ מִבֵּית עֶבְרִים.

יתקדש ויבורך חֹזֶה הַפֶּסַח, חֹזֶה הַמִּצּוֹת הַזֶּה,
אֶכּוֹר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, חֹזֶה אֲבִיבוֹ שֶׁל הָעָם
וּחֹזֶה הָאֲבִיב וְהַקְצִיר בָּאָרֶץ, זְמַן חֲרוּתֵנוּ
וּסְמוּל לְחֲרוּת הָאָדָם וּלְתַקוּוֹת הַשָּׁלוֹם.

מוזגים את הכוס הראשונה . On remplit le premier verre de vin .

קדש

הַגָּנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְקַיִם מִצֻּוֹת
כּוֹס רֵאשׁוֹנָה שֶׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת.

בערב שבת מתחילים : Le vendredi soir on commence ici

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשְּׁשִׁי.
וַיִּכְלוּ הַשְּׂמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאם . וַיִּכַּל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלְאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מִלְאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה . וַיְבָרֶךְ
אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אוֹתוֹ כִּי בּוֹ
שָׁבַת מִכָּל-מִלְאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת.

בימי חול מתחילים : En semaine on commence ici

סְבִירִי מְרַנֵּן וְרַבֵּן וְרַבּוֹתֵי

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל הָעוֹלָם בּוֹרָא פְּרִי

הַגָּפֶן

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ
מִכָּל עַם וְרוֹמְמוֹנוּ מִכָּל לְשׁוֹן וְקִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו
וְהִתֵּן לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (שְׂבֻתוֹת לְמִנוּחָה
(ו) בְּמוֹעֲדֵי לְשִׁמּוּחָה זֹמָיִם וְזִמְנֵי לְשִׁשׁוֹן אֶת יוֹם
(הַשְּׂבֻת הַזֶּה וְאֶת יוֹם) זֶה הַמִּצְוֹת הַזֶּה זְמַן זִוְרִיתָנוּ
(בְּאַהֲבָה) מִקָּרָא קֹדֶשׁ זְכָר לְיִצְיָאֵת מִצָּרִים. כִּי
בָנוּ בְּחִזְרָת וְאוֹתָנוּ קֹדֶשֶׁת מִכָּל הָעַבְיִים (וְשְׂבֻת)
וּבְמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ (בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן) בְּשִׁמּוּחָה
וּבְשִׁשׁוֹן הַזְּמִינָנוּ

בְּרוּךְ אַתָּה יי מִקֹּדֶשׁ (הַשְּׂבֻת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמֵיִם

במוצאי שבת מוסיפים לפני ברכת שהחיינו: Le samedi soir on rajoute

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

בוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְזוּלָּה

בֵּין אֹר לְזוּשָׁר

בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַבְיִים

בֵּין יוֹם הַשְּׂבֻת לְשִׁשֶׁת יְמֵי הַבְּמִעֻשָׁה

בֵּין קֹדֶשֶׁת שְׂבֻת לְקֹדֶשֶׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה

וְאֶת יוֹם הַשְּׂבֻת לְשִׁשֶׁת יְמֵי הַבְּמִעֻשָׁה קֹדֶשֶׁת

הַבְּדִלְתָּ וְקִדְשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשֵׁי־תְּךָ
בָּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָדִיל בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ

בכל יום שהחיינו: Chaque jour

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
שֶׁהַחַיִּים וְהַמְּוֹתָנוּ וְהַמְּזִיעָנוּ לְבֵין הָאֱלֹהִים
לוֹחִים!

הַיּוֹם אַתֶּם יוֹצְאִים בְּזוֹדֶשׁ הָאֲכִיב.

הַזּוֹדֶשׁ הָאֵל
לְכֶם רֵאשׁ זּוֹדֶשִׁים;
רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם לְזוֹדֶשִׁי הַשְּׁנָה.

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ,
בֵּין הָעֲרַבִּים
פָּסוּז.

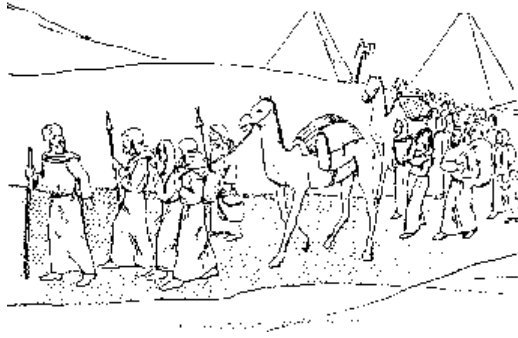
וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם
לְאֶכְרוֹן
וְזוֹגָתֶם אֹתוֹ לְדַרְתֵּיכֶם
זִמְקַת עוֹלָם
תִּזְוָגְהוּ.

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעֲרַבִּים פָּסַח לַיהוָה. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ
הַזֶּה חַג הַמִּצּוֹת לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

ויקרא כג 5-8

וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פָּסַח לַיהוָה. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג
שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת יֹאכְלוּ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא-קֹדֶשׁ כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאֵיל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם. וּמִנְחֹתֶם סֹלֶת בָּלוּלָה בְשֶׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לֶפֶר וּשְׁנֵי עֶשְׂרִינָיִם לְאֵיל
תַעֲשׂוּ. עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׁיִם. וְשָׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכֶפֶר
עֲלֵיכֶם. מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה. כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת
יָמִים לֶחֶם אִשָּׁה רֵיחַ-נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עוֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

במדבר כח 16-25

ורחץ

מביאים למשתתפים מים ונוטלים ידיים, ואינם מברכים.
On apporte aux convives de l'eau, on se lave les mains, sans bénédiction.

כרפס

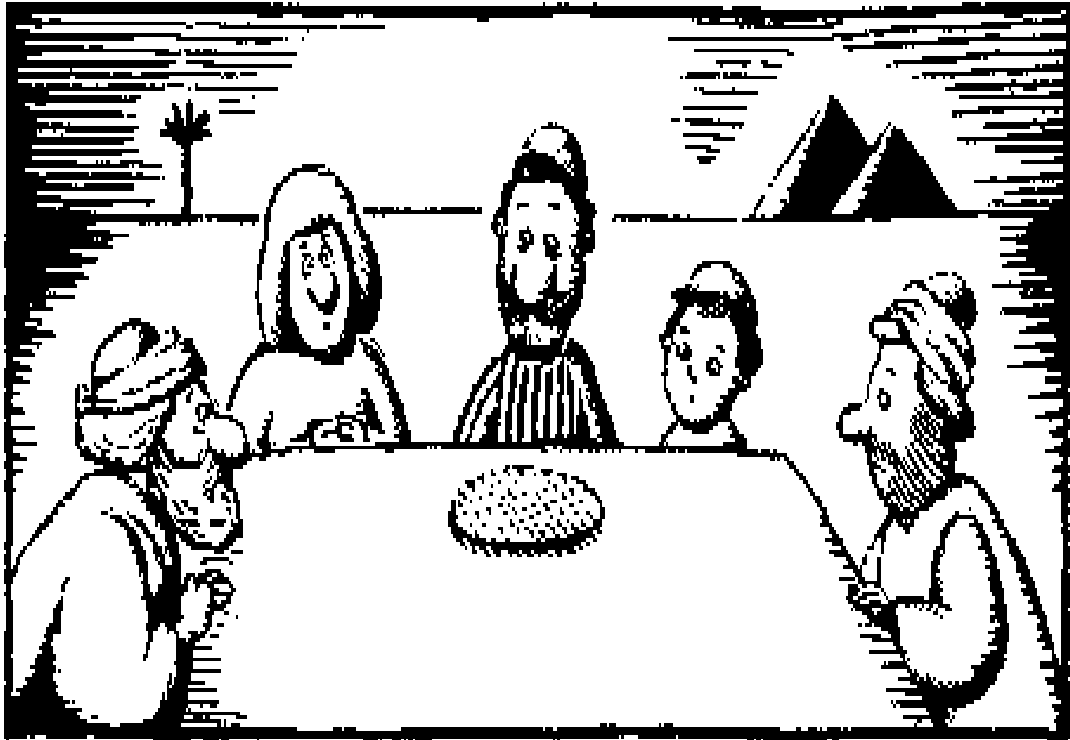
כל אחד נוטל מן הכרפס פחות מכזית, טובלו במי מלח או בחומץ ומברך.

Chaque convive mange un morceau de céleri et fait la bénédiction suivante.

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מִן הַמַּלַּח הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי
הָאֲדָמָה

יחץ

מחלקים את המצה האמצעית לשני חלקים, מצפינים את החלק הגדול (אפיקומן) ומחזירים את החלק הקטן למקומו בין שתי המצות השלמות.
On coupe la Matsa du milieu en deux parties, on cache la plus grande partie (afikoman) et on remet la petite partie à sa place entre les deux autres Matsote.

מגיד

מגביהים את הקערה, מראים על המצה החצויה שבין שתי השלמות ואומרים:
On lève le plateau, on montre le morceau de matsa entre les deux autres et on dit :

הַגְּדִי בּוֹכֵן וּבּוֹמֵן לְקֵים הַמִּצְוֹת

לְסִפּוּר בְּיַצְאָת מִצְרַיִם יִזוּד עִם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל

הָא לַחֲמָא עֲנִיא

דִּי אֲכַלְוּ אֲבָהֵתָנָא בְּאַרְעָה דְּמִצְרַיִם

כָּל-דְּכַפִּין יִיתִי וְיִכַל

כָּל-דְּעֲרִיךְ יִיתִי וְיַפְסִז

הַשְׂתָּה הַכָּה

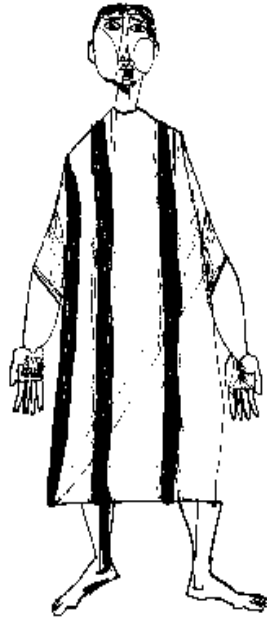
לְשַׁנָּה הַבָּאָה בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל

הַשְׂתָּה עַבְדִּי

לְשַׁנָּה הַבָּאָה בְּנֵי זֹוּרִין

מוזגים כוס שניה, מסלקים את הקערה, והילדים שואלים:

On remplit un deuxième verre, on retire le plateau et les enfants posent ces questions:

מה נשפּתְנָה הַלֵּילָה הַזֶּה מִכָּל הַלֵּילוֹת?

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין זֶזְמִין וּבִמְצָה;
הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלוּ בִמְצָה.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנוּ אוֹכְלִין שֶׁאֵר יִרְקוֹת;
הַלֵּילָה הַזֶּה בְּרוּר.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אֵין אָנוּ בְּמַטְבֵּילִין
אֶפֶילוּ פַעַם אֶחָד;
הַלֵּילָה הַזֶּה שְׂתֵי פַעַמִּים.

שֶׁבְּכָל הַלֵּילוֹת אָנּוּ אוֹכְלִין
 בֵּין יוֹשְׁבֵיין וּבֵין מְסֻבֵּין;
 הַלֵּילָה הַזֶּה כָּלָנוּ מְסֻבֵּין.

מחזירים את הקערה למקומה, מגלים את המצות ואומרים:

On remet le plateau sur la table, on découvre les matsote et on dit :

עֲבָדִים הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם וַיּוֹצֵיאֲנוּ יי אֱלֹהֵנוּ
 מִשָּׁם

בְּיַד יְזַאֲקָה וּבְזִרְעֵי זְטוּיָה. וְאָכְלוּ לֹא הוֹצֵיא

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת-אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם הַיְרִי

אָנּוּ וּבְיָנוּ וּבְיָנוּ בְּיָנוּ

מִשְׁעַבְדֵימֵינוּ הָיִינוּ לְפַרְעֹה בְּמִצְרַיִם. וְאִפְיֻכּוּ כָלָנוּ

זְזָכְמֵינוּ כָלָנוּ זְבוֹנֵינוּ כָלָנוּ זְקָנֵינוּ כָלָנוּ יוֹדְעֵינוּ אֶת

הַתּוֹרָה מִצִּדָּה עָלֵינוּ לְסַפֵּר בִּיצֵיאֵת מִצְרַיִם

וְכֹל-הַמְרַבֵּה לְסִפּוּר בְּיַצִּיאת מִצְרַיִם
הָרִי זֶה מִשְׁבּוּחַ.

מַעֲשֵׂה

בְּרַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
וְרַבִּי עֶקִיבָא וְרַבִּי טַרְפוֹן שֶׁהָיוּ מְסֻבִּין בְּבֵי בֵרְק
וְהָיוּ מְסַפְּרִים בְּיַצִּיאת מִצְרַיִם כֹּל-אוֹתוֹ הַכְּלִילָה
עַד שֶׁבָאוּ תַלְמוּדֵיהֶם וְאָמְרוּ לָהֶם
רַבּוֹתֵינוּ הִגִּיעַ זְמַן קְרִיאת שְׁמַע שֶׁל שְׁזָרִית

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה
הָרִי אֲנִי כֶּבֶן שְׁבַעִים שָׁנָה
וְכֵן אֶכִּיתִי שֶׁתֵּאמַר יַצִּיאת מִצְרַיִם בְּכִילוֹת
עַד שֶׁדָּרְשָׁה בֶּן זֹמַא

שְׁנָאמַר:

לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ
יְמֵי חַיֶּיךָ
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
תְּיָמִים
הַלֵּילוֹת

וְזִכְמוֹת אוֹמְרִים:

יְמֵי חַיֶּיךָ
כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ
הָעוֹלָם הַזֶּה
לְהַבִּיא לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ

לֵיל שְׂמֹרִים הוּא לֵי
לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹתֵם

כְּנֵגַד

אֲרֻבְעָה בָּנִים לְבָרָה תוֹרָה

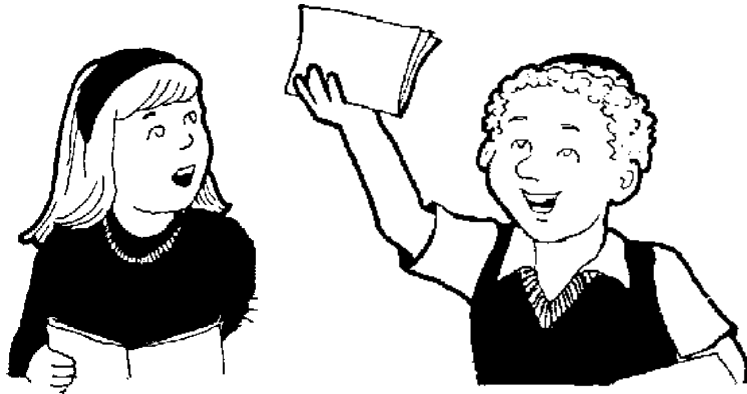
וְאֶחָד זָכָם

וְאֶחָד רָשָׁע

וְאֶחָד תָּם

וְאֶחָד שְׂאִינֵנו יוֹדֵעַ לִשְׂאֵל

חֲכָם

בַּזֶּה הוּא אוֹמֵר?

מַה הַעֲדַת וְהַחֲקִים וְהַמְשַׁפְּטִים

אֲשֶׁר צִוָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֲתֶכֶם?

וְאֵף אֵתָּה אָמַר-לוֹ בְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח

אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֶפִּיקוֹמֵן.

רשע

מה הוא אומר?

מה העבודה הזאת לכם?
לכם ולא לו.

ולפי שהוציא את-עצמו מן הכלל בפר בעקר.
ואף אתה תקנה את-שניו ואמר-לו:
בעבור זה עשה יי לי בצאתי ממצרים.
לי ולא לו.
אלו היה שם לא היה ננאל.

תם

מה הוא אומר?

מה-זאת?
ואמרת אליו
בְּחֶזֶק יָד הוּצֵיאֲנִי מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים

וְשִׂאֵינוּ יוֹדַעַ לְשֹׂאֵל

אֶת פֶּתוּחַ לוֹ

שֵׁשֶׁאֵמַר:

וְתִגְדֶּלְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר
בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם.

אַרְבָּעָה אֲחִים

בַּיּוֹם בְּהִיר וְנִהְדָּר
יֵצְאוּ מִתּוֹךְ הַתְּהַלְלָה
זָכְרָם וְתָם, רִשְׁעֵי גְדוֹל
וְזֶה שְׂכָר יוֹדַעַ לְשֹׂאֵל

וְכַשֵּׁי אֲרֻבֶּעַת הָאֲזוּזִים
יֵצְאוּ לָנוֹעַ בְּדַרְכֵימָם
מִיַּד מְכַל אֲרֻבֶּעַ רוּחוֹת
פְּרוּזִים הַלְּמִיעוּ וּבְרָכוֹת
פָּגַעוּ זֶזְכָּם בַּזְּכָמָה
אֲהַב הַתָּם אֶת הַתְּמִימָה
וְהָרָשָׁע בְּתוֹר אֵשׁ
תִּפֹּס מִרְשָׁעַת אִימָה

וַיְהִי שֶׁלֹּא יָדַע לִשְׂאֵל
לְקַח אֶת הַיָּפָה מְכַל
שֶׁלֵּב יָדוֹ בְּתוֹךְ יָדָהּ
וּזְזָר אֶתְהָ לְהַגָּדָה

לָאן הוֹבִילוּ הַדְּרָכִים?
הֵיכָן אֲרֻבֶּעַת הָאֲזוּזִים?
בְּשִׁיר שֶׁלָּנוּ יְדֵי
אָסוּר לִשְׂאֵל יוֹתֵר מִדֵּי!

מִתְנַזְּלָה עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה הָיוּ

אַבוֹתֵינוּ

וְעַכְשָׁיו יִקְרָבֵנוּ הַמִּקּוֹם לְעַבוֹדָתוֹ

שְׁנַאמֵר:

וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל-כָּל-הָעָם כֹּה-אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כְּעֶבֶר הַנְּהַר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם
תָּרַח אָבִי אֲבָרָהָם וְאָבִי נַחֲזֹר וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְאָקַח אֶת-אִבְיָכֶם אֶת-אֲבָרָהָם מֵעֶבֶר
הַנְּהַר וְאוֹלָהּ אוֹתוֹ כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן וְאָרְבָּה אֶת-זֶרְעוֹ וְאָתְּנָה לוֹ אֶת-יִצְחָק וְאָתְּנָה לוֹ יִצְחָק
אֶת-יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וְאָתְּנָה לְעֵשָׂו אֶת-הַר שְׁעִיר לְרִשְׁתָּהּ אוֹתוֹ וַיַּעֲקֹב וּבְנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם

בָּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְּטוּחוֹתָיו לְיִשְׂרָאֵל בָּרוּךְ הוּא

שֶׁתְּקַדּוּשׁ בָּרוּךְ הוּא חֲשַׁב אֶת-תְּהַלּוּת לְעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאֲבָרָהָם אָבִינוּ בְּכַרִּית בֵּין
הַתְּרִים

שְׁנַאמֵר וַיֹּאמֶר לְאֲבָרָהָם יָדַע תִּדְעַ כִּי-גַר יִהְיֶה זֶרְעוֹ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע
מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבְדוּ דָן אֲנִי וְאַחֲרַי-כֵּן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גָּדוֹל

מכסים את המצות, אוחזים את הכוס ואומרים:

וְהִיא שְׁעֵמֻדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ
שֶׁלֹּא אֶזְזֹד בְּלִבִּי עִמָּד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
אֲלֵא שֶׁבְּכָל-דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ
וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִצִּילֵנוּ מִיָּדָם

מניחים את הכוס וחוזרים ומגלים את המצות.

צֵא וְלַמּוֹד

מִה בִּיקֵשׁ לָבוֹן הָאָרְמִי
לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב אָבִינוּ
שֶׁפָּרְעָה לֹא גָזַר אֶלֶּהָ עַל הַזְּכָרִים
וְלָבוֹן בִּיקֵשׁ לַעֲקֹר הַכֹּל

שְׁנַאמֵר:

אַרְמִי אֵבֶד אָבִי וַיִּרְדַּ מִצְרַיִם וַיִּגְדַּר שֵׁם בְּמַתִּי מְעַט וַיְהִי-שֵׁם לְגֹזֵי גְדוֹל עֲצוּם וָרֵב.
דברים כו, 5

וַיִּרְדַּ מִצְרַיִם

אָנוּס עַל פִּי הַדְּבָר

וַיִּגְדַּר שֵׁם

מִלְמַד שֶׁלֹּא יִרְדַּ יַעֲקֹב אָבִינוּ לְהַשְׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֶלֶּא לְגֹרֵ שֵׁם.
שְׁנַאמֵר: וַיִּאמְרוּ אֶל-פְּרַעֲה לְגֹר בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ כִּי-אֵין מְרַעָה לְצֹאן
אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ כִּי-כִבֵּד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וְעַתָּה יֵשְׁבוּ-נָא עֲבָדֶיךָ בְּאֶרֶץ גֹּשֶׁן.

בראשית ד, 47

בְּמַתִּי מְעַט

בְּמָה שְׁנַאמֵר:

בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבֹתֶיךָ מִצְרַיִם וְעַתָּה שְׁמַח " אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרֵב
דברים 22, 10

וַיְהִי-שֵׁם לְגֹזֵי

מִלְמַד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצִינִים שֵׁם

גְּדוֹל עֲצוּם

בְּמָה שְׁנַאמֵר:

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצְמוּ בְּמֵאדָּ מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאָרֶץ אֹתָם
שמות ז, 1

וָרֵב

בְּמָה שְׁנַאמֵר:

רִבְבָה כְּצֹמַח הַשָּׂדֶה נִתְתִּיךָ וַתִּרְבֵּי וַתִּגְדְּלִי וַתְּבוֹאֵי בְּעֵדֵי עֲדָיִים
שָׂדִים נִכְנּוּ וַשְׁעָרָה צֹמַח וְאֵת עֵרֶם וְעֵרְיָה

וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַבְּצִרִים וַיַּעֲזוּנוּ

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה

וַיִּרְעוּ אֲתָנּוּ הַמִּצְרִים

בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:

הֲבֵה נִתְחַכְמָה לוֹ פֶּן-יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה
וְנוֹסֵף גַּם-הוּא עַל-שִׁנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ

שמות י, 1

וַיַּעֲבֹדוּ

בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:

וַיְשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עֲבֹתוּ בְּסִבְלָתָם
וַיְבִן עָרֵי מִסְכָּנוֹת לַפְרֹעָה אֶת-פְּתָם וְאֶת-רַעְמֶסֶס

שמות א, 11

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה

בְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר:

וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּפִרְיָה

שמות יג, 1

וְכַאֲשֶׁר יַעֲלֶנּוּ אֹדוֹתָי
כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ.

וַיְהִי בַיָּמִים הָהֵם

וַיִּגְדַּל מִנְשֵׁה וַיֵּצֵא אֶל-אֶזְזִיו וַיֵּרָא בְּסִבְלֹתָם וַיֵּרָא
אִישׁ מִצְרִי בִמְכָה אִישׁ עִבְרִי מִאֶזְזִיו. וַיִּפֹּן כָּה וְכֹה
וַיֵּרָא כִּי אִין אִישׁ וַיִּךְ אֶת-הַמִּצְרִי וַיִּטְמְנֵהוּ בַחֲזוֹל.
וַיֵּצֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וְהִנֵּה שְׁלֵשִׁי-אֲנָשִׁים עֹבְרִים זָעִים
וַיֹּאמֶר קְרָשְׁעֵ לָמָּה תִכְהָרְעָה. וַיֹּאמֶר מִי שְׂמֹךְ
לְאִישׁ עֵר וְשֹׁפֵט עָלֵינוּ הֲלֹהָרְגָנִי אַתָּה אָמַר
כְּאֲשֶׁר הָרַגְתָּ אֶת-הַמִּצְרִי וַיֵּרָא מִנְשֵׁה וַיֹּאמֶר אָכֵן
זֹדַע הַדָּבָר. וַיִּשְׁמַע פְּרַעְהָ אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה
וַיִּבְקֶשׁ לְהַרְגֵּ אֶת-מִנְשֵׁה וַיִּבְרוּז מִנְשֵׁה מִפְּנֵי פְרַעְהָ
וַיֵּשֶׁב בְּאֶרֶץ-מִדְיָן.

שמות ב, 11-15

וַיִּגְדֹּהֶם מִשָּׁה אֶת-הַצֵּאֵן אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר וַיָּבֵא
אֶל-הַר הָאֱלֹהִים זֹרְכָה: וַיֵּרָא וְהִגִּיהָ הַסֵּנֶה בַּעַר
בְּאֵשׁ וְהַסֵּנֶה אֵינֶנּוּ אֲכָל: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶסְרֶה-גַּם
וְאֶרְאֶה אֶת-הַבְּרָאָה הַגְּדוֹלָה הַזֹּה מִדֹּעַ
לֹא-יִבְעַר הַסֵּנֶה: וַיִּקְרָא אֵלָיו אֱלֹהִים מִתּוֹךְ
הַסֵּנֶה וַיֹּאמֶר מִשָּׁה מִשָּׁה וַיֹּאמֶר הִנְנִי.

וַיֹּאמֶר יְהוָה

רְאֵה רָאִיתִי אֶת עַמִּי עָבְדִי אֲשֶׁר בְּמִצְרַיִם וְאֶת
צְעָקָתָם שָׁמַעְתִּי מִפְּנֵי גִגְשִׁי, כִּי יָדַעְתִּי אֶת
מִכְאָבָיו-וַיֹּאדָר לְהַצִּילוֹ וְלֹהֲעֲלוֹתוֹ מִן הָאָרֶץ
הַזֹּאת אֶל אָרֶץ טוֹבָה וְרוּחָבָה, אֶל אָרֶץ זָבַת זֶזְכָּב
וְדָבָשׁ.

שמות ב, 7-8

וְעַתָּה לֵכָה וְאֶשְׁלַחְךָ אֶל פְּרַעֲהַ
וְהוֹצֵא אֶת עַמִּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.

וַיְדַבֵּר מִשָּׁה כֵּן אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל
מִשָּׁה מִקֶּצֶר-רוּחוֹ וַיִּמְעַכּוּדָה קָשָׁה. וְאַחֲרַיִם
מִשָּׁה וַאֲהָרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל פְּרַעֲהַ:

שִׁלּוּחַ אֶת עַבְדִּי

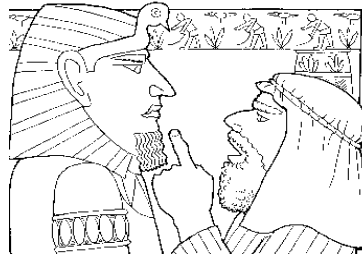

וַיִּכְבַּד לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת הָעָם. וַיֵּצֵא
פַּרְעֹה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת הַגִּזְעָשִׁים בָּעָם וְאֶת שִׁטְרֵיו
לֵאמֹר. לֹא תֹאסִיפוּן כָּתֶת תֶּבֶן לָעָם לְלֶבֶן
הַלִּבְנִים כַּתְמוּל שְׁלֹשִׁים. יֵם יִלְכוּ וְקָשׁוּ כָּהֶם
תֶּבֶן וְאֶת מִתְכַּנֶּת הַלִּבְנִים אֲשֶׁר יֵם עֹשִׂים תְּמוּל
שְׁלֹשִׁים תְּשִׂימוּ עֲלֵיהֶם.

תֶּבֶן אִין גִּתָּן לְעַבְדִּיךָ
וְלִבְנִים אֹמְרִים לָנוּ: עֲשׂוּ.

וַיֹּאמֶר בְּנִשָּׂה אֶל פַּרְעֹה: עוֹדֶךָ מִסְתּוֹלֵל בְּעַבְדִּי
לְבַלְתִּי שִׁלּוּחַם בַּפַּעַם הַזֹּאת אֲנִי שִׁלַּח אֶת כָּל
מִגְפָתִי אֶל לְבָךָ וּבְעַבְדִּיךָ וּבְעַמְךָ בְּעֵבֹר תִּדְעֶ.

שִׁלּוּחַ אֶת עַמִּי.

וּבָצֵעַק אֶל-יְיָ אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יי אֶת-קִלְנוּ וַיִּרְא אֶת-עֲבִינוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ.
דברים 26,7

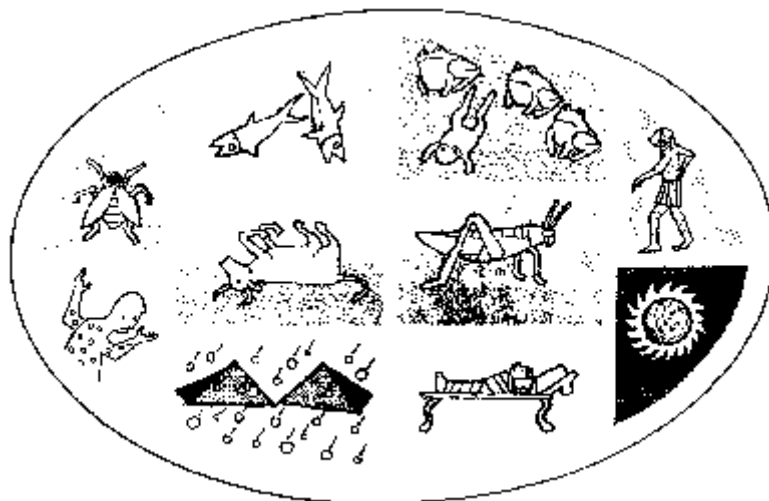
וַיִּצְיָאנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבְמֶרָא גָדֹל וּבְאִתּוֹת וּבְמִפְתִּים

מְטִיפִים מִן הַכּוֹס שְׁלוֹשׁ פַּעֲמִים.

כִּמֵּה שִׁנְאָמַר:

וְנָתַתִּי מוֹפְטִים בְּשָׁמַיִם וּבְשָׂאֲרֵץ

דָּם וְאֵשׁ וְתִמְרוֹת עֶשֶׂן.

מְטִיפִים יִין מִן הַכּוֹס עַל כָּל מַכָּה, וְכֵן גַּם עַל דַּצ"ךְ עַד"שׁ בַּח"ב

יֹאכֵל עֵשֶׂר מִכּוֹת שְׁהַבִּיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרִים וְיֹאכֵל יְהוָה:
 דָּם צְפַרְדֵּי כְנָיִם
 עָרוֹב דָּבָר שְׁזוּזִין
 בָּרָד אֲרָבָה זֹשֶׁךְ
 מִכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה לוֹתֵן בָּהֶם סִימָנִים
 דְּצִ"ק עַד"ש בְּאֵז"ב

וַיְהִי בַּיּוֹצֵי הַכִּיָּלָה וַיָּקָם פָּרְעֹה לִיָּלָה הוּא וְכָל
 עַבְדָּיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם,
 כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת.

וַיִּקְרָא (פְּרָעָה) לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לֵאמֹר: קוּמוּ
צֵאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם
צֵאֲנֹכֶם גַּם בְּקִרְכֵּם קִוּוּ כַּאֲשֶׁר דְּבַרְתֶּם וּלְכוּ
וּבְרַכְתֶּם גַּם אֶתִּי.

וַיֵּשֶׂא הָעָם אֶת בְּצִקוֹ טָרֵם יוֹזְמִין;
בְּמִשְׁפָּאֲרֹתָם צָרְרַת בְּשִׁמְלֹתָם עַל שִׁכְמָם.

וַיֹּאפּוּ אֶת הַבְּצִק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם,
כִּי גָרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהֵבָה.
וַיִּגְדּוּ לְמִפְּנֵי מִצְרַיִם כִּי בָרוּז הָעָם וַיִּהְיֶה לְבַב
פְּרָעָה וַיַּעֲבֹדֵיו אֶל-הָעָם וַיֹּאמְרוּ מַה-זֹּאת עֲשִׂינוּ
כִּי-שָׁלוּזָנוּ אֶת-יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲבָדָנוּ: וַיֹּאסֶר
אֶת-רַכְבּוֹ וְאֶת עַמּוֹ לְקֹז עִמּוֹ.

וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אֲזֹזְרֵיהֶם וַיִּשְׁלֹנוּ אוֹתָם זֹזִים
עַל-הָיָם. וּפְרָעָה הִקְרִיב וַיִּשְׁאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
אֶת-עֵינֵיהֶם וְהִגִּיד מִצְרַיִם נִסֵּעַ אֲזֹזְרֵיהֶם וַיִּירָאוּ
בְּמַאֲד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה. וַיֹּאמְרוּ
אֶל-מֹשֶׁה הֲמִבְּלִי אֵינֶן-קְבָרִים בְּמִצְרַיִם לְקֹזֹתָנוּ
לְמוֹת בַּמִּדְבָּר מַה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָנוּ לְהוֹצִיאָנוּ
מִמִּצְרַיִם.

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם אֲל תִּירְאוּ הַתִּיַצְבוּ וּרְאוּ
 אֶת יְשׁוּעַת יי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם. כִּי אֲשֶׁר
 רְאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסִּיפוּ לְרֹאֲתָם עוֹד
 עַד-עוֹלָם.

וַיּוֹלֶךְ יְהוָה אֶת-הָיִם בְּרוּיָז קָדִים עֲזָה כָּל הַלַּיְלָה
 וַיִּשֶׂם אֶת-הָיִם לְחֹזְרָבָה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם. וַיָּבֹאוּ בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הָיִם בַּיַּבֵּשָׁה וְהַמַּיִם לָהֶם זֹזוּמָה
 מִיַּמִּינָם וּמִשְׁמָאלָם. וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ
 אֲחֻזְרִיהֶם כֹּל סוֹס פָּרְעָה רָכְבוּ וּפָרָשָׁיו אֶל-תּוֹךְ
 הָיִם. וַיִּשָּׁב הָיִם לַפְּנּוֹת בִּקְרַ לְאִיתָנֹו וּמִצְרַיִם
 זָסִים לְקָרְאתוֹ. וַיִּשָּׁבוּ הַמַּיִם וַיִּכְסּוּ אֶת-הָרָכָב
 וְאֶת-הַפָּרָשִׁים לְכֹל זֹזִיל פָּרְעָה הַבָּאִים אֲחֻזְרִיהֶם
 בַּיָּם לֹא-זָשָׂא רַבָּהֶם עַד-אֲחֻזָּה. וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הִלְכוּ בַיַּבֵּשָׁה בְּתוֹךְ הָיִם.

אָז יִשְׁרֵי בּוֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת
לִיהָוָה וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר:

אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי-גָאֵה גָאֵה

סוֹס וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם.

עָלִי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיהִי-לִי לִישׁוּעָה.

אָמַר אוֹיֵב. אֶרְדֹּף אֲשִׁיגְךָ אֲחַזְּכֶךָ שְׁלָל, תִּמְכַּלְאמוּ
זָפְשִׁי אֶרִיק זָרְבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי. זָשַׁפַת בְּרוֹזֶזְךָ
כִּסְמוּ יָם, צָלְלוּ כַעֲפוֹרֶת בַּיָּם אֲדִירִים.

אוֹתָהּ שָׁעָה בְּקִשׁוֹ מִלְּאֲכֵי הַשִּׁירָת לֵאמֹר שִׁירָה

לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר לָהֶם.

בַּעֲשֵׂה יָדַי טוֹבָעִים בַּיָּם

וְאַתֶּם אוֹמְרִים שִׁירָה לְפָנַי.

וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם: וַיִּרְבּוּ
הָעָם עִם-בוֹשֶׁה וַיֹּאמְרוּ תִּלְוּ לָנוּ מַיִם וְזָשַׁתָּה:
וַיִּצְמָא שָׁם הָעָם לַיָּם וַיִּכַּר הָעָם עַל-בוֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר לְבַמָּה זֶה הֶעֱלֵתָנִי מִמִּצְרַיִם לְהַמִּית אֹתִי
וְאֵת-בְּנֵי וְאֵת-מִקְנֵי בַצֹּמָא.

וּבְמִשָּׁה הִכָּה עַל צוּר
בַּמִּטָּה הִכָּה עַל סִלְעַ
וַיֵּצְאוּ מִמֶּנּוּ מִיָּם
הַפֶּלֶא וּפְלֵא
אִמּוֹן סָלָה

וַיָּבֵא עֲמֹלֶק
וַיִּלְחָצוּם עִם-יִשְׂרָאֵל בְּרַפְיָדִם:

זְכוּר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמֹלֶק בַּדֶּרֶךְ בְּיֵצְאֲתְכֶם
מִמִּצְרַיִם: אֲשֶׁר קָרַךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְגַּב בְּךָ
כָּל-הַנְּעוֹזְשֵׁלִים אֲזוּרִיךָ
וְאֵתָה עֵיף וַיִּגַּע:

וְהִיא שְׁעֵמֻדָּה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שְׁלֵא אֲזוּד בְּלָבָד
עֲמֹד עָלֵינוּ לְכֹלֹתָנוּ. אָלֵא שְׁבָכָל דוֹר וְדוֹר
עוֹבְדִים עָלֵינוּ לְכֹלֹתָנוּ. וְהַקְּדוּשׁ-בָּרוּךְ-הוּא
מִצְיָלָנוּ מִיָּדָם:

זְכוֹר

אֶת הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יִצְאֶתֶם מִמִּצְרַיִם
מִבַּיִת עֲבָדִים:

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה
רַם הוֹדַעַ כִּי לָךְ הַיּוֹם אַף לָּךְ הַלַּיְלָה
שׁוֹמְרִים הַפִּקֹּד לַעֲיִרָךְ כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה
תֵּאִיר כְּאוֹר יוֹם וְזִשְׁכַת לַיְלָה

כִּבְיָה מִעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עָלֵינוּ

אִלּוּ הוּצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם

דְּלִינוּ

וְלֹא עָשִׂה בָּהֶם שְׁפָטִים

אִלּוּ עָשִׂה בָּהֶם שְׁפָטִים

דְּלִינוּ

וְלֹא עָשִׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם

אִלּוּ עָשִׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם

דְּלִינוּ

וְלֹא הֲרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם

אִלּוּ הֲרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם

דְּלִינוּ

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

דְּלִינוּ

וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

אִלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם

דְּלִינוּ

וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ

אִלּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכֹ

וְלֹא סָפַק צָרֵינוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה

דְּלִינוּ

אִלּוּ סָפַק צָרֵינוּ בְּמִדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה

דְּלִינוּ

וְלֹא הֶאֱכִלָנוּ אֶת הַמָּן

אִלּוּ הֶאֱכִלָנוּ אֶת הַמָּן

דִּילְנוּ

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשֵּׁבֶת
אֲלוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַשֵּׁבֶת

דִּילְנוּ

וְלֹא יִקְרְבוּנוּ לְפָנַי הַר סִינַי
אֲלוֹ יִקְרְבוּנוּ לְפָנַי הַר סִינַי

דִּילְנוּ

וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה
אִילוֹ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה

דִּילְנוּ

וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אֲלוֹ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

דִּילְנוּ

וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בַּיִת הַבְּזוּיָרָה